SR

8

COCOON

Originální název : Cocoon
Země vzniku : USA, 1985
Kamera : Don Peterman
Scénář : Tom Benedek
Hudba : James Horner
Speciální efekty : Industrial Light and Magic /Ken Ralston, Mitch Suskin aj./
Masky : Greg Cannom
Režie : Ron Howard
Hrají : Don Ameche, Hume Cronyn, Wilford Brimley, Steve Guttenberg, Tahnee Welch, Jessica Tandy, Linda Harrison, Brian Dennehy, Barrett Oliver, Tyrone Power Jr. aj.

Podzim.

Každý rok trvá toto roční období čistého času tři měsíce. A periodicky se k nám po chladné zimě, příjemném jaru a rozjásaném létu opět vrací.

V životě člověka má cyklus jaro-zima nulovou periodicitu. Zima životní běh ukončí. A právě podzim se leckterému zestárlému člověku zdá nekonečně dlouhý, plesnivý, podmračený a nevlídný. Osud pak zařizuje, že pro každého navíc nestejně dlouhý.

Dotyčný nese největší podíl na jeho náplni.

O některé se starají děti, jiní pečují o své děti, děti v často dospělém věku. Další umírají v bídě, zapomění a špíně, nemalá část starých lidí dožívá zbytek podzimu - v domovech důchodců.

Joe Finley, Ben Luckett a Art Selwyn se nechtějí cítit pobytem v takovém zařízení nijak omezováni a postiženi.

Joe se věnuje své ženě Almě /tak trochu pod vlivem pocitu viny za dřívější úlety/, Ben s manželkou Mary udržují čilé styky s vnukem Davidem, Art gentlemansky obletuje svobodnou Bess McCarthyovou. Především se ale stýkají všichni dohromady a všelijak si vzájemně usnadňují a zpříjemňují poslední léta žití. Ben jako jediný vlastník řidičského průkazu i automobilu jezdí na hromadné nákupy, Bess udržuje fyzickou kondici svou i dalších žen vedením aerobicu "pro starší a pokročilé", časté jsou turnaje v kuželkách, chvíle klidu také znamenají společnou činnost - vysedávání na prosluněném mořském pobřeží.

Naše tři kamarády, muže nad 60 let, drží nad vodou ještě jedna věc /a její význam není zdaleka zanedbatelný/ : tajné návštěvy bazénu v opuštěném domě. Více jak pohyb v neohřívané čisté vodě dodává sílu trojici mužů vědomí, že dělají něco nepovoleného - přesto v mezích zákona, že mají své malé tajemství /ačkoliv o něm stejně každý ví/ jako kdysi dávno coby malí kluci.

Jack Bonner má ve svých šestadvaceti letech úplně jiné starosti : existenční. Vlastní sice malou motorovou rybářskou loď, ale dluží moc peněz a zakázek na plavby spíše ubývá.

Jack se právě vrátil z poslední cesty. Skončila neúspěšně a nájemce z toho viní majitele lodě, tedy Jacka, a odmítá zaplatit více než 50% domluvené sumy. Když se Jack vzpírá, hodlá nečestný neplatič cuknout úplně. V poslední chvíli zachráněných alespoň 50% hned nato Jackovi sebere rozzlobený věřitel - a zoufalý Jack propadne nekonečné beznaději.

Není proto divu, že čtyři lidé - dva nevýrazní mladíci, krásná dívka a mohutný čtyřicátník, kteří se na molu zčistajasna objeví, Jacka překvapí. Mile překvapí. Ne tím, že se zjevili, ale svou nabídkou :

"Chtěli bychom si na 27 dní najmout vaši loď."

"Jistě, jistě", Jack neví, na co reagovat dříve, zda na nabídku či na spanilost dívky. "Odvezu vás na jakoukoliv zeměpisnou šířku a délku", vítězí potřeba vydělat si na živobytí. "Budu od vás chtít jen malou zálohu. Na naftu a tak ..." skoro se Jack omlouvá.

Mohutný muž, mluvčí skupiny, neprotestuje.

Obě jednající strany jsou spokojené.

Na další "dobrodružnou" výpravu za potěšením tělesného pohybu do bazénu přizve Ben i vnuka Davida. Všichni čtyři naučeným způsobem prolezou řetězem svázanou brankou a kryti hustými keři blíží se k domu. Zastaví je hlasy, v těchto končinách u opuštěného domu nečekané a nezvyklé. Zpod sytě zelených větví pozoruje čtveřice zklamaných milovníků plavání ženu z agentury, jak ukazuje skupině čtyř nových zájemců zahradu a poskytuje základní informace.

"A co bazén ?" ptá se nakonec s nadějí v hlase.

"Bazén ? O ten nám jde především !" odpoví jí mohutný muž, doprovázený krásnou dívkou a dvěma nevýraznými mladíky.

Jack je potěšen novým jobem. Omámen vyhlídkou na zabezpečený měsíc práce a nejméně čtvrt roku plný žaludek nediví se prakticky ničemu a odveze zákazníky na určené místo poměrně daleko od břehu. Řídí se podle námořní mapy podivného charakteru a zcela nezvyklého vzhledu.

"To je z Japonska, že jo ?" ptá se a rychlá odpověď, že ano, mu nepřipadá podezřelé. Japonci přece umějí věci ... !

Vybaveni perfektní potápěčskou výstrojí potápějí se čtyři Jackovi nájemci pod hladinu. V poměrně velké hloubce dlí na dně zbytky starého světa. Torza soch, ruiny zdí. Kolem drobné ryby i velcí delfíni. Vypadá to, že čtyři potápěči jsou jejich staří dobří známí.

Najednou atypický předmět. Skleněné stěny obklopují jakýsi podvodní maják, zřejmě navigační přístroj. Aby trefili.

Kdo ? Pro co ?

Na druhou otázku dávají odpověď ti, na něž se ptá otázka první. Potápěči osvobozují z moci moře čtyři ohromné vejcovité lastury, obrostlé řasami a drobnými živočichy. Ještě před vytažením na palubu je balí do stříbřitých měkkých vaků; jednak

kvůli poškození a jednak určitě kvůli zvědavým lidem.

Jack vyslovuje blahopřání k úspěšnému výletu pod hladinu, v jeho chování i hlase ale chybí zvědavost. Zatím mu prostě stačí a vyhovuje nevědět.

Večer sledují z mola vykládání vaků s lasturami /zatím těmto předmětům tak říkejme/ Ben, Joe a Art.

"Vidíte to, kluci ? To jsou stoprocentně pašeráci !" slyšíme a máme pocit, že místo dobrodružství v bazénu přesedlali důchodci na nebezpečné povolání soukromých detektivů.

"Mám nápad", řekne jeden z nich. "My se k nim budeme chodit koupat dál." Tahle směs návrhu a rozhodnutí ukazuje, jak moc starým mužům záleží na jejich tajemstvíčku ...

Ještě ten večer zčeří hladinu bazénu různé pohyby jejich paží. Čtyřem lasturám na dně věnují jen krátké zamyšlení /co to může být ?/, aby se nepřipravili o vzácné sekundy rozkoše z koupele. Po chvíli plavání cítí, jak jim dodává dnes nezvykle teplá voda tělesnou pohodu. Začnou si víc věřit a kromě plaveckých disciplín začnou provozovat i skokanské. Předváděné skoky mají vzhledem k věku mužů vysoký stupeň obtížnosti ...

Kapitán lodi Manta, Jack Bonner, se začíná zajímat. Už se nabažil představou tučného výdělku. Nyní je zvědavý, komu a čemu slouží. Technickou aparaturu zákazníků nechá brzy vymizet z oblasti zájmu, neboť jí nerozumí - a také se poučí elektrickými výboji, uvolňujícími se při neodborném zacházení s ní.

O to větší pozornost věnuje vakům s lasturami.

Vplíží se do podpalubí.

To je třetí várka, zamýšlí se nad uloženými vaky. V bazénu už jich mají osm kusů. Co to vlastně je ? Poklad ? Ne, na zlaté předměty jsou příliš lehké. No, nedá se nic dělat, podívám se do nich ...

Vyruší ho Kitty, krásná dívka. Ne snad, že by Jacka kontrolovala či sledovala. Jde jen náhodou dolů.

"Díval jsem se, jestli jsou v pořádku", obhajuje se Jack, třímajíc v roztřesených rukou narychlo sebraný kbelík; vzápětí ho odloží k protější stěně, jako kdyby zrovna tenhle vytvarovaný kus plechu měl způsobit zkázu vzácných ... čeho vlastně ?

"Co je uvnitř ?" chce si doplnit Jack mezery ve znalostech.

"Merita palerosa", odvětí Kitty, nepopuzena Jackovou zvědavostí.

"E?"

"Merita palerosa", artikuluje Kitty. "Druh škeble. Velice vzácné škeble." Jackovi to stačí.

Ač ukojen informacemi, přesto není ve své kůži. Ani spát mu nedá - krásná Kitty !

Jejich kajuty sousedí. Dnešní noc stráví na volném moři. Příležitost !

Otvorem ve stěně hltá Jack scenérii přípravy Kitty ke spánku. Už je jen ve spodním prádle ... už bez něj ... k Jackovu zděšení však Kitty pokračuje. Sáhne si naučeným pohybem za levé ucho, jako kdyby si chtěla sejmout paruku. Jenže s vlasy povolí i kůže. Kajutu Kitty zalije ostrá světelná záře a Jacka na o-

kamžik oslepí. Vyšlehla zpod odtrzené kůže a její intenzita roste úměrně s velikostí obnažené plochy hlavy. Když se Jack vzpamatuje, ke špehovacímu otvoru ve stěně se blíží bílou září svítící postava, jejíž stejně zbarvená hlava má dvě žluté oči a malá ústa.

Mladík vyběhne na palubu a hodlá něco udělat. Odplout, odplavat, utéci, vyhodit loď do vzduchu, zabít, zabít se ... cokoliv. Když za sebou zahlédne už zase oblečenou /do kůže i do šatů/ sličnou Kitty, ztratí hlavu a skočí přes palubu.

Velmi chladná voda vrátí Jackovi rozum. Zpět na loď mu pomohou Walter, mohutný muž, a Pillsbury, nevýrazný mladík č.1, které křik vyhnal z kajut. Walter se rozrušeného Jacka hned ujme a uklidňuje ho. Dá mu to práci, ale po chvíli Jack naslouchá a nevěří svým uším :

"Ač to zní nepravděpodobně - nejsme z tohoto světa. Naše mateřská planeta se jmenuje Anterin. Už jsme na Zemi byli několikrát. Teď jsme se vrátili, abychom si odvezli domů naše druhy, kteří před sto stoletími nestačili odletět. No ano, lastury jsou ve skutečnosti zámotky, v každém se skrývá jeden anterinec.

Potřebujeme tebe, potřebujeme tvou loď. Přiletěli jsme v tichosti a ne se zlými úmysly. Stejně tak chceme Zemi opustit. Pomůžeš nám ?"

"O.K. Jdu do toho s vámi." Jack neodpoví hned. Ale rozhodne se rychle, protože ti čtyři jsou nakonec docela sympatičtí. A Kitty dokonce více než to ...

Doposud na sebe Ben, Joe a Art volali oslovením "kluci !" spíše z legrace a v přeneseném slova smyslu. Těch několik koupelí, které absolvovali v bazénu, v němž přibývalo zámotků /na lastury už můžeme zapomenout/ a teplota vody zůstávala příjemně vysoká, způsobilo, že se tak mohou nazývat bez dvojakého smyslu. Lékařská prohlídka u Joa skončila jednoznačným výsledkem : nemoci a neduhy vyléčeny. Všichni tančí jako za mlada. Všem třem se vrátil mladistvý šarm a - což ženské protějšky zřejmě nejvíce překvapilo a potěšilo - chuť na sexuální hrátky.

Závěr : voda v bazénu má zcela evidentně omlazovací účinky. A Ben, Joe a Art se vzpírají uznat, že je to jen psychická záležitost ...

V den, kdy se Jack dozví pravdu, rozhodnou se tři novopečení "mladíci" přizvat ke koupeli svého přítele z domova důchodců, Bernieho Lefkowitze. Chtějí mu ukázat, že nepoužívají žádná kouzla, jak se mezi ostatními důchodci třeba povídá, chtějí mu dát možnost využít zázračné účinky obyčejné vody. Jenže Bernie je skeptik a vůbec nesdílí nadšení svých přátel, ba neprojevuje ani špetku vděčnosti za projevenou důvěru.

Dokonce se ani nenamočí.

Přesvědčit ho nemají kdy. U mola, patřícího k domu, zakotví totiž loď Manta. Z jejich útrob vynášejí nájemníci stříbřitý vak a míří k bazénové hale. Prosklenými stěnami je vidět, jak vystupují na břeh a rychle se blíží.

Honem se schovat ! Ale kam ? Ven už to nejde stihnout. Tady, do skříně ve zdi, za žaluziové dveře. Aspoň jimi bude vidět do haly.

Vstoupí čtyři lidé. Walter s Kitty nesou vak se zámotkem, Pillsbury s kolegou aparaturu. Walter skočí do bazénu v místě, kde je mu voda po pás. Opatrně na hladinu spustí zámotek a ten se pomalu potopí.

"Zajatci" ve skříni fascinovaně přihlížejí, jak si Walter strhne kůži z pravé ruky a oslnivě zářící "pahýl" potopí. Vztáhne ho směrem k zámotkům, které se následkem toho na několika místech slabě rozsvítí. Ben a spol. neznají účel Walterova počínání, nevědí, že jsou svědky jednoho ze způsobů, jak dodat do vody v bazénu energii.

Zbylí tři mimozemštané v lidské podobě si svléknou kůži z celého těla. To už by se v důchodcích krve nedořezal. A stavem šoku by se daly nazvat jejich pocity ve chvíli, kdy se jeden z emzáků odrazí, plavným skokem přeskočí bazén, přistane před šatníkem a otevře dveře.

Závan vzduchu jako kdyby vzpamatoval hrůzou zkamenělé starce. Vyřítí se ven z úkrytu a co nejrychleji vyběhnou z domu hrůzy. Walter se jen pobaveně usmívá ...

Aktéři neuvěřitelného dobrodružství mají čas vzpamatovat se až v domově. Při nabírání sil barvitě líčí spoluobyvatelům i ošetřovatelům, co zažili :

"Říkáme vám to jasně - jsou to mimoplanetníci. Nejlepší bude, když zavoláte policii ..." boří Ben bariéry nedůvěry a přesvědčuje jednoho z lékařů, aby zavolal.

Walter se k inspektorovi chová korektně a přátelsky :

"To je opravdu nejlepší žert, jaký jsem kdy slyšel. Ale já se na ty pány nezlobím. I my budeme jednou staří. O jedno vás však prosím. Řekněte jim, že si nepřeji, aby sem chodili." Inspektor přikyvováním potvrzuje, že si jen ověřil svou předchozí hypotézu o nesmyslnosti takového tvrzení a následně i své návštěvy v inkriminovaném domě.

Důchodci bazén navštěvovat přestanou.

Stejně tak brzy, jak se projevily blahodárné účinky koupelí, se dostaví důsledky vynuceného přerušení pravidelných "hodin plavání". Joe se hravě zadýchá, popolehává, každá jen trochu větší námaha ho stojí neúměrně sil. Příznaky sice odpovídají jeho vysokému věku, přesto na Joeovu ženu Almu /a zejména na Bena/ dolehne zdravotní stav manžela /a přítele/ velice depresivně. Ben se tudíž rozhodne jednat.

Walter ho přijme v úplně prázdné rohové místnosti prvního patra. V jeho vystupování nejsou náznaky nepřátelství - naopak; jen se někam vytratila sebejistota, s jakou dosud oslňoval. Není si totiž vůbec jistý, že Benově žádosti - zatím nevyslovené, avšak její obsah je předem jasný - odolá.

"Chtěl jsem vás požádat ... ehm ... zda bychom znovu nemohli používat váš bazén."

"Nevidím důvod," hraje si Walter na nechápavého.

"Jde mi o život přítele. Přece byste nebyl takový netvor," Ben je rozhodnut bez povolení neodejít.

"Musím vám odpovědět stejně. Já jsem povinen postarat se dokonce o dvacet životů. Tam v bazénu jsou mí krajané ..."

"Já vám rozumím ... Prosím ! Budeme se chovat vzorně a budeme sem chodit jen my."

"Děláme stejnou chybu každých jedenáct tisíc let. Naposledy to bylo před potopením ostrova Atlantida." Skoro to vypadá, jako kdyby byl Walter rozhodnut už před Benovým příchodem. "Dobrá, používejte ten bazén."

Není tak moc pravda, že by tam chodili jen oni tři, protože s nimi ve stále účinněji působící vodě plavou i jejich ženské protějšky. Tahle skutečnost je však mimozemšťany pozemšťanům velkoryse prominuta a trpěna; aby ne, všichni dohromady se totiž náramně spřátelí. Hrají spolu šachy, jinoplanetníci se neostýchají před důchodci odhalit svou pravou zářící podobu, Ben a spol. tuto důvěru odměňují nedivením se, nebojácností a rovnostářstvím.

Zdravotní stav šestice důchodců je přímo skvělý. Ben přečte u očaře i ta nejmenší písmenka a vydobije si zpět řidičský průkaz, který mu nedávno pro špatný zrak odebrali. Joeovi by mohla závidět i ta nejzdravější rybička. Art zvládá nejobtížnější prvky break-dance.

Avšak : každý den není posvícení.

Joe, povzbuzen přívalem energie, si vzpomene, jak se mu krásně za mlada zapalovala lýtka a vyrazí na rendez-vous s pokladní z marketingu. Jeho kosa ale narazí Almino kamení. Když se rozjásaný a rozpálený Joe vrací z flámu pozdě v noci domů, připichuje Alma s kufrem nejnutnějších věcí u nohou na dveře jejich obytné buňky lístek, že od prostopášného manžela navždy odchází... Marně ji Joe přemlouvá. Alma se tentokrát zatvrdí a na just mu nepromine. Ostatně udělala to v minulosti dostkrát na to, aby v pravý čas nepovolila.

Bernie odmítne s kamarády do bazénu chodit. Prý nepotřebuje nic od nepřátel země a jejího lidu, kteří přišli odněkud z neznáma.

"Pojď, Roso, stačíme si sami," ukončí vzrušený dialog a s ním vlastně i dlouholeté přátelství. Což je nejhorší důsledek "plavecké euforie". Protože způsobí tragédii ...

Ráno poté, co Alma opustila Joea a odešla k Bess, sedí u snídaně Joe s Mary a Benem. Alma si provokativně přisedne k Bess a Artem, kterými do jídelny přišla. A Bernie začne rýt do Joea. A Joe zpětně do Bernieho.

Souboj slov přeroste v pěstní utkání. Joe knock-outuje dva ošetřovatele a Bernieho. Diváci, prakticky všichni obyvatelé domova, konečně pochopí, v čem tkví příčina "omládnutí" jejich některých spolubydlících.

"Bazén ! Za to může ten bazén !"

Z bran domova se"vyřítí"dav o holi kulhajících či dech popadajících nebo rychle se šourajících popřípadě vidinou blízkého uzdravení k bezchybnému výkonu vybičovaných starých lidí. Vezmou nedaleký bazén útokem. Vahou těl porazí zahradní branku, rozrazí prosklené dveře a neobtěžujíce se svlékáním začnou odčerpávat nahromaděnou energii ze zásobníku vody do svých unavených organismů. Jejich chování postupně dostane až vandalský ráz : někteří z nich vyloví zámotky a údery berel a holí se je snaží z neznámých důvodů rozbít. Snad aby energie

bylo více ... jak bláhové počínání ...

Hádění učiní přítrž Walter, který vrazí do haly s bazénem nadmíru rozčilený. Ví proč.

V hale zůstanou jen čtyři mimozemšťané, Jack /mimochodem : jeho přemlouvání Kitty, aby se mu poddala po pozemsku, skončilo jeho souhlasem ke spojení na anterinský způsob, bez dotyku, a o to větším zápalem; v žádném případě Jack ústupku od svých zásad nelitoval/ a tři dvojice starých lidí. Walter s Pillsburym otvírají jeden vylovený zámotek.

Ven se nejdříve prodere jasná světelná záře. Když se však obě poloviny skořápky od sebe odklopí, uvidí zhrození přihlížející přicházející smrt. Uvnitř dlouhou dobu ukrytý mimozemšťan je nyní jen kůží pokrytou kostrou, neschopnou pohybu. Hrudní koš se mírně nadzvedává vlivem nepravidelného dechu, víčka jsou těžší než touha uvidět své blízké.

Walterovi sjedou po tvářích dvě slzy. Veškerá námaha byla zbytečná. Invaze do bazénu odčerpala všechnu dodanou energii ...

Zemřela Rosa.

Osudovou ranou zdrcený Bernie kašle na jakékoliv výhrady proti nepřátelům státu a nese Rosu do proslaveného bazénu, aby jí vrátil život.

Vsedě na schůdcích drží na klíně mrtvou Rosu, se kterou šťastně prožil celý život, a omývá jí obličej. Na druhé straně bazénu se objeví Walter.

"Udělejte, prosím, něco pro mou Rosu. Odešla ..." Berniemu se zlomí hlas.

"Nemohu, nezlobte se. Bazén už nefunguje ..."

"Dám vám všechno, co mám ..."

"Je mi to moc líto. Rád bych vám pomohl, ale nejde to. Opravdu to nejde," Walter je snad smutnější než Bernie.

Když za Rosou zaklapnou dveře sanitního vozu, všichni její přátelé, kteří se s ní přišli rozloučit, se mlčky rozejdou. Je noc. Budou přemýšlet. Možná i o tom, kdy se s Rosou znovu setkají.

Ben nemůže takto skončit dnešní den. Je něčím povinován. Zaklepe na domovní dveře domu s bazénem.

"Přišel jsem vám říci," začne, když mu Walter otevře, "že je mi moc líto toho, co se stalo. Ale nedalo se tomu skutečně zabránit."

"Víte, nikdy jsem se nesetkal s utrpením a smutkem, nikdo z mých blízkých dosud nezemřel." Walter se nezvykle rozpovídal. Není divu, uplynulých 24 hodin bylo pro něj otřesnou zkušeností.

"A co budete dělat s těmi v bazénu ?" změní po chvíli mlčenlivé procházky noční ztichlou zahradou Ben téma. "Vezmete je s sebou do kosmické lodě ?"

"Ne, bohužel. V takovém stavu, v jakém se nacházejí, by cestu nepřežili."

"Takže je vrátíte do moře ..."

"Také ne. Zítra musíme odletět. Nestihneme to."

"Počkejte ! My vám pomůžeme !" Benovi je najednou, jako kdyby se znovu vykoupal v zázračném bazénu. Bude moci odčinit tragické události.

Povel stíhá pokyn, aktivitou přímo sršÍ Jack i Ben, Art a Joe, stranou nezůstávají ani Mary a Alma. Walter řídí transport zámotků z bazénu na Mantu. Lije jako z konve. Bouřka.

Volné moře. Před několika dny sem Jack jezdil za bílého dne zámotky vytahovat. Nyní je jejich krajané vracejí moři. Ukládají je k dlouhodobému odpočinku. Až nastane čas, opět je vyzvednou na denní světlo.

"Mám pro vás návrh." Walter sedí na zádi na zábradlí, složenou čepici v dlaních, jako by najednou nevěděl co s rukama. "Pořádně si nechte projít hlavou, co nyní řeknu." Obrací se k Benovi, Artovi, Joeovi, Mary a Almě. "Máme na kosmické lodi spoustu volného místa. Pro vás a nejméně pro třicet vašich přátel. V našem světě byste se naučili hodně věcí, stejně tak my od vás. Žili byste velmi produktivním a bohatým životem."

"Navždycky ?" ptá se Ben.

"Nevím, co je navždycky. Mám na mysli velmi, velmi dlouho."

Každý se loučí po svém.

Ben považuje za nutné - nejen postačující - promluvit si s vnukem Davidem a zasvětit ho do skoro celého tajemství.

Art vyzvedne z banky všechny své úspory ve stodolarových bankovkách a rozdá je při cestě domů náhodným kolemjdoucím.

Joe se usmíří s Almou, aby mohli odletět spolu.

Bernie odletět odmítá, chce zůstat s Rosou ...

Cestu do kosmické lodě je potřeba uskutečnit Jackovou Mantou. Asi čtyřicet důchodců na ni nastoupí poté, co se večer vytratí z domova, aniž by službu konajícím ošetřovatelům cokoliv sdělili.

A útěk z pozemské reality začne poměrně dramaticky. Nejprve : Jack nemůže nastartovat loď. Podrobná prohlídka prostoru motoru vede ke zjištění trhliny v přívodní hadici paliva. Pomůže - žvýkačka. Poté : velmi brzo po vyplutí se za Jackovou lodí objeví pronásledovatelé - hned na několika policejních člunech.

Ptáte se, proč tolik povyku ?

Davidova matka Susan je znepokojena odpoledním chováním rodičů a naléhá na Davida, aby jí řekl vše, co ví. Chlapec sice dědu nezradí, ale máma pochopí, že se děje něco nekalého. Vyrazí i se synkem do domova, kde nic netušící ošetřovatelé jsou vyprázdněnými pokoji dost udiveni, zmatení i rozhořčeni. Okamžitě volají policii. Když se rozeběhne naplno pátrací akce, zahlédne David u mola vyplouvající Mantu. A na palubě dědu. Roskmitá své krátké nohy do nevídaného tempa, aby nabral rychlost, a pak - skočí. Přistane v dědově náruči.

"Vezměte mě s sebou," křičí.

Susan se začne po Davidovi shánět včas. Uvidí ho, jak skáče do lodi. A sburcuje na pobřeží momentálně všudepřítomné policejní síly.

Benovi je jasné, že nemůže Davida na Anterin vzít. Má tu domov, mámu, kamarády. A David je natolik rozumný, že situaci

chápe. Dokonce si uvědomí, jak je důležité, aby dědeček s babičkou odletěli. Tam, v jiném světě, jim bude dobře. Odlet se neuskuteční , pokud nás policejní čluny dohoní a obklíčí, blesknе Davidovi hlavou.

Chlapec jedná.

Přeleze zábradlí a skočí přes palubu, skočí do zpěněných vln za Mantou. Pronásledující čluny ihned zahájí - tak trochu i pod nátlakem Susan - záchrannou akci. Na plný chod uvedené Mantiny motory zatím poskytnou lodi takový náskok, aby vplutí do "kde-se-vzala-tu-se-vzala" mlhy znamenalo definitivní smísení policistům z očí i dosahu.

Najednou je mlha pryč. Vysoko nad hlavami pasažérů na Mantě se objeví půlkulatá kosmická loď, obrácená základnou dolů. Otvorem v ní vyšlehne široký světelný paprsek a zmocní se plachetnice.

Nejvyšší čas ji opustit. Tedy nejvyšší čas pro Jacka. On jediný ze současných pasažérů Manty musí zůstat na Zemi. Přestože mu není Kitty lhostejná, přestože on není lhostejný Kitty, přestože ... protože je mladý a jeho život na rodné planetě se ještě zdaleka nenaplnil, protože je povinován lidskému rodu pomoci udržet se v rozkvětu i pro příští staletí, protože ...

V gumovém člunu hledí vzhůru, přihlíží, jak se mu Manta zmenšuje, vlivem rostoucí vzdálenosti, před očima, jak mu, v důsledku pohlcení kosmickou lodí , z očí nakonec úplně zmizí. Zbyde mu v paměti vzpomínka na krásný měsíc života a v srdci naděje, že se s dobrotou oplývajícími návštěvníky z kosmu, a hlavně s Kitty, znovu setká ...

Smuteční obřad je skromný. Jeho průběh a mohutnost vůbec neodpovídají tomu, že je sloužen za více jak tři desítky lidí.

"... stali se oběťmi největší námořní katastrofy, jakou u těchto břehů lidé pamatují ...," objasňuje duchovní příčinu smrti desítek důchodců.

Jen malý David ví, že příčinu domnělé smrti. Vzhlédne k modrému nebi a navzdory pohnuté chvíli a plačící mamince vedle sebe se usměje. Po celý zbytek svého života bude vzpomínat na babičku, dědečka i jejich přátele jako na živé. A to se málokterému /snad žádnému/ vnukovi podaří ...

Obsah "Cocoonu" jsem psal s vědomím, že už je natočen "Cocoon 2". Bohužel o něm vím jen tolik /a to pouze z doslechu/, že se důchodci /možná bez-s mimozemšťanů-y/ nebo anteriňané /možná bez-s důchodců-i/ vrátí na Zemi, aby přivedli k plnému životu "obyvatele" zámotků, které Ben a spol. připravili o potřebné zásoby energie. Snad se mi brzy dostanou do rukou materiály, z nichž bych načerpal jména tvůrců a spolehlivější obsah.

Vzhledem k roku vzniku / 1985 - bych "Zámotek" označil za atypický film. Téměř prostý speciálních efektů, minimální dávka

smrti /a když, tak přirozené/, hlavními hrdiny jsou staří lidé /mladí hrají "podřadné" role/. Mnoha lidem se tento film nelíbil. Já jako vždy stojím v opozici, protože si myslím, že je potřeba, aby vznikaly i filmy plné úcty ke stáří, lásky k lidem, filmy, které diváka dojmou. I pobaví. "Zámotek" trvá 112 minut, ale já se ani chvilku nenudil. Pravda, děj neběží tak strhujícím tempem jako např. ve filmu "Running Man" s Arnoldem Schwarzeneggerem a prakticky zde není žádná záhada; vše se brzy vyjasní. Jenže copak se musí neustále mihat pěsti a téci krev ?!? Musí se neustále bojovat proti zločinu, honit nevinné mimozeměšťany a utíkat před těmi zlými ?!?

NE ! Jen více "Starmanů" a "Zámotků" !!

POZOR ! Neříkám méně "Robocopů", "Spacecopů", "Vetřelců" či "Critters" !!

Standa Čermák

Batteries Not Included

Možný překlad názvu : Baterie tam nejsou
Země vzniku : USA, 1988
Scénář : Brad Bird, Matthew Robbins, Brent Maddock, S.S. Wilson
Produkce : Steven Spielberg, Ron Schwary
Režie : Matthew Robbins
Hrají : Hume Cronyn, Jessica Tandy, Frank McRae, Michael Carmine aj.

East End - městská čtvrť New Yorku.

Frank a Faye vlastní v přízemí jednoho starého domu na 8. ulici malý bar. Když se bezohledný stavitel Lacey rozhodne nájemníky vystěhovat, aby mohl domy zbourat a na uvolněném prostranství postavit výdělečné stavby v podobě úřednického komplexu, staří manželé odmítnou svůj domov, který jim přirostl k srdci, opustit. Doma se v činžáku cítí ještě těhotná Marisa a dosud neuznávaný malíř Harry.

Když nepomohou ani vysoké finanční částky jako odstupné, pošle Lacey bandu rváčů, aby z Frankova baru udělali kůlničku na dříví.

Dosud se děj filmu s poměrně nezvyklým názvem vyvíjí jako konvenční gangsterský snímek. Než si k jeho průběhu řekneme více, podívejme se jedním okem do zákulisí filmového průmyslu.

Zlí jazykové tvrdí, že slavný Steven Spielberg žárlí na úspěch filmu "Cocoon", v němž režisér Ron Howard zpracoval oblíbené Spielbergovo téma příletu mimozemšťanů na Zemi mimořádně zajímavě a dojímavě. Spielberg, na jehož kontě jsou podobně cituplně natočené "návštěvnické" "Blízká setkání třetího druhu" a "E.T.", chtěl údajně úspěch "Zámotku" napodobit a jal se produkovat "Batteries Not Included". Těžko se věří obvinění, že Spielberg se snížil k plagiátství. Není však šprochu, na němž by nebylo pravdy trochu. Hlavními hrdiny filmu "Batteries Not Included" jsou staří manželé důchodového věku; navíc je ztělesňují herci Hume Cronyn a Jessica Tandy, kteří v "Cocoonu" zahráli manželský pár, složený z Josea a Almy !

Nuž, hodnotit tyhle drby můžeme vícero způsoby. Ať již se rozhodneme pro jakýkoliv, neměli bychom zapomínat, že Steven Spielberg je výjimečná osobnost světového filmu a že každý jeho umělecký počin znamená pouze další díl režisérovy klukovské hry na život ...

Jen zázrak může bezbranné obyvatele zachránit. A zázrak se stane : v 8. ulici přistane kosmická loď. Malá,s ještě menšími, o to však schopnějšími, mimozemšťany. Objeví se za podivuhodných okolností, v podstatě ve chvíli, kdy už jsou obyvatelé domu smířeni s osudem, a ještě podivuhodnějším způsobem zatočí s ohavnými spekulanty ...

Děj se odehrává v New Yorku a tam byl kupodivu také natočen. Filmařům za kulisy posloužily domy skutečně určené k demolici.

Podle časopisu Cinema a Kino/NSR/
zpracoval Standa Čermák

AMAZING STORIES

Všechno souvisí se vším.

To vás musí napadnout, když si po dvou předchozích filmech přečtete něco o televizním počinu producenta a režiséra Stevena Spielberga - "Amazing Stories".

A nejen to : všichni pracují se všemi ...

Horda pravěkých lidí se seskupila kolem ohně a nyní naslouchá svému bělovlasému vůdci; k noční obloze vylétávají žhnoucí jiskry, které - kdyby žily tak dlouho - směřují do vesmíru, plného kosmických lodí, bojujících rytířů, monumentálních staveb, robotů a pohádkových zámků; všechno může vidět každá normální rodina na obrazovce svého televizoru ...

Tímto úvodem, zčásti hraným, zčásti počítačově animovaným, začíná každá epizoda z celkových 44, které vznikly pro americkou televizi v letech 1985/86 v koprodukci dvou velkých firem - Universal a Amblin. Duší celého seriálu je Steven Spielberg.

Televize má podle Spielbergových slov plnit funkci pohádkového strýčka; její programová náplň nesmí eliminovat divákovu fantazii, musí naopak pomáhat rozšiřovat její hranice.

Každá z téměř půlhodinových epizod dosáhla rekordního rozpočtu - 750.000,- dolarů !! Tato skutečnost zaručuje kvalitu nejen po technické stránce, ale i po stránce obsazení jednotlivých funkcí TV štábu. Spielberg, který sám režíroval jen dva příběhy, volil podle svého uvážení neznámé talenty i slavné kolegy. A tak se můžeme setkat s roztomilou epizodou Joe Danteho "The Greibble", stejně půvabným příběhem "Miscalculation" Toma Hollanda, originálně vypointovanou epizodou Roberta Zemeckise "Go to the Head of the Class", Spielbergovými "Ghost Train" a "The Mission", animovaným filmem "Family Dog Brada Birda, mistrovskou horrorovou miniaturou od Petera Hyamse "The Amazing Mr. Falsworth", Scorcesovým dílkem "Mirror, Mirror", příspěvkem Clinta Eastwooda "Vanesa in the Garden" a mnoha a mnoha jinými.

A obsah jednotlivých kapitol seriálu ? Většinou se jedná o variace, přepracování či postavení na hlavu známých témat ze stříbrného plátna, televizních obrazovek či comicsových sešitů.

Mnohdy příběhy údajně nejdražšího televizního seriálu všech dob přejímají naivně užaslý pohled dítěte, což přesně odpovídá charakteristice Spielbergova filmového díla.

Abych ještě více dotvrdil pravdivost první věty tohoto příspěvku, že všechno souvisí se vším, tak přidám na závěr o trochu obsáhlejší informaci o další epizodě seriálu "Amazing Stories".

The Final Attraction

(Vzpomínáte si ještě na tuto epizodu, jmenuje se tvůrčí tým)

Země vzniku : USA (TV), 1985
Kamera : John McPherson
Scénář (teleplay) : Brad Bird, Mick Garris
Hudba : John Williams, Craig Safan
Speciální efekty : Dream Quest Image
Námět : Steven Spielberg
Režie : Matthew Robbins
Hrají : John Scott Clough, Lisa Jane Persky, Brad Bird (štěk) aj.

V této epizodě se setkáme s mladíkem Georgem, který má být dnešního dne vyhlášen "hvězdou měsíce". Vysokoškolák, tzv. collegeboy, George si je svých fyzických i sportovních předností patřičně vědom. Usiluje o sympatie všech krásných dívek okolo sebe (ve třídě, ročníku, škole), ne vždy se mu však daří tak, jak by si představoval. Jen o jednu dívku nestojí - o ošklivou a hloupou Mary; jenže právě jediná Mary George neodolatelně miluje, jeho nezájem v ní vzbuzuje ještě větší úsilí a vášeň.

V noci před ránem vyhlašování potká George nemilá nehoda. Oknem do jeho pokoje vletí jeden z objektů meteorického roje, který se vyskytne nad územím Spojených států. Georga nezraní; způsobí mu něco mnohem horšího. Zmagnetizuje jeho tělesnou tkáň tak dokonale, že George přitahuje k sobě všechny kovové předměty, nacházející se v jeho bezprostředním okolí : žiletky, nože, nůžky, hasicí přístroje, spolužákův zlatý zub (i se spolužákem) atd. atd. V závěru, neschopen se odtrhnout od sloupu veřejného osvětlení a obklopen spoustu kovových předmětů a trochu dále hordou smějících se chlapců a dívek s hrůzou pozoruje Mary, která pádem jiného meteoritu byla zmagnetována opačně a nyní se k němu nezadržitelně, hnána nejen svou touhou ale i fyzikálními zákony, blíží ...

Standa Čermák

KING KONG

Vznik: USA, 1976
Režie: Guillermin John
Scénář: Lorenzo Semple
Produkce: Dino de Laurentiis
Kamera: Richard Kline, All Betcher
Hudba: John Barry
Hrají: Jeff Bridges, Charles Grodin, Jessica Lange, John Randolf

Nejedno slavné filmové dílo se dříve či později dočká remaku. Někdy je důvodem snaha tvůrce vyjádřit k danému tématu svůj odlišný pohled, jindy touha překonat slávu oceňovaného díla, někdy prostě jen lákavé atraktivní téma, jež i po letech zaručuje úspěch. K první skupině filmů patří podle mého dvojice českých filmů Otakara Vávry Krakatit (1947) a Temné slunce (1980), kdy se na stejné téma a přece tolik odlišně vyjádřil *týž* autor toliko s odstupem třiceti let. Podobným příkladem je i Den trifidů (1962,Steve Sekely) a jeho stejnojmenná nová verze (1981, Douglas Livingstone). Druhý případ zastupuje například Věc I (1951, Christian *Nyby*) a její mladší mnohokrát děsivější a ambicioznější sourozenec Věc II (1981, John Carpenter). Do třetí skupiny docela určitě patří King Kong (původní verze 1933, M. Cooper a B. Schoedsack).

Druhou stranou mince zůstává,zda je novější dílo skutečně dokonalejší, zda se poučilo z chyb historie, nakolik přináší nové kvality a nakolik je plagiátem. Rozhodně u King Konga produkce Dino de Laurentiise zaručuje, že se na výpravnosti a efektech ve filmu nešetřilo. Děj nového filmu se

od svého staršího jmenovce odlišuje jen minimálně. Maximální je však rozdíl mezi vizuálními efekty. Padesát let je ve vývoji kinematografie obrovský časový úsek, málokde si to člověk uvědomí tak jasně, jako srovnáním obou King Kongů. Pokud nám jde o ideovou náplň filmu, plně vám postačí znalost staré verze filmu. Pokud se chcete jen dívat, nová verze vás nezklame. Je to barevné akční divadlo nákladných kulis, s hvězdným hereckým obsazením. Prostě za vidění to stojí.

Za bouřlivé, divoké noci se na palubu veliké námořní lodi vloudil černý pasažér. Pozornost hlídačů byla otupena slotou, chlapík tedy nepozorován zalehl do podpalubí a skryl se. Loď už několik dní čekala v přístavu na lepší počasí, aby se mohla vydat na výzkumnou plavbu do oblasti Polynéských ostrovů. Její moderní vybavení pro naftový průzkum napovídalo o účelu plavby. A přece se z kusých rozhovorů velení zdá, že ve hře je ještě cosi jiného.

Ráno se počasí umoudřilo, loď tedy vyplula. Nedlouho po opuštění pobřežních vod dostala hlášení od Pobřežní hlídky, že v noci bylo zachyceno volání SOS jakési soukromé jachty. Loď tedy mírně změní kurs, aby prohledala místo pravděpodobného neštěstí. Ale krásně klidný oceán odmítal vydat to, co noční bouře smetla.

V šeru promítacího sálu zatím sleduje skupina mužů dokumentární film, jež zřejmě ujasňuje druhý - důležitější - z cílů plavby. Jde o záhadný ostrov, v jehož středu dýmá romanticky vyhlížející sopka. V té chvíli se ve tmě ozve hlas, který nikdo z přítomných nezná. Rozsvítí se a přítomní uvidí našeho černého pasažéra. Představí se jako novinář (spíše asi dobrodruh) Jack Prescott a o tajemném ostrově toho ví snad až příliš mnoho. Zatím co tahanice o jeho ilegální vstup do tajné expedice vedou k hádce, zahlédne Jack na moři člun. Pozornost se rázem obrátí k němu. Ze člunu vytáhli muži bezvědomou krásnou dívku. Zřejmě jedinou osobu, která přežila ztroskotání pohřešované jachty. Loď je již daleko na moři, vedoucí expedice Fred Wilson tedy rozhodne, že budou v cestě pokračovat i se dvěma nechtěnými pasažéry navíc.

Cesta ubíhá a dívka se uzdravuje. Jmenuje se Mint Dawn, ale říká si Dwan. Je to šťastné, lehkovážné, krásné stvoření, které se lehko přizpůsobí každé situaci. A tak se stává miláčkem lodi, jako jediná žena na palubě je neustále obletována. Nejvíc samozřejmě Jackem, s nímž se evidentně velice sblížila.

Po nějakém čase na obzoru objevil ostrov, nápadně podobný onomu hledanému z dokumentárního filmu. Část posádky, s Jackem a Dwan, nasedne do člunu a jede ostrov prohlédnout. Projeli hustou mlhou a před nimi se objevil pravý rajský ostrov, plný zeleně, ptáků, křišťálových potoků. Šťastná Dwan se naplno ra-

duje z přírody, ostatní ostražitě prohledávají okolí. Až narazí na zeď. Opevnění vypadá mohutně. Vstoupí branou dovnitř do vesnice, kde není vidět ani živáčka. Teprve po chvíli se ozvou temné zvuky bubnů. Všichni se tiše připlíží do úkrytu za skálou a spatří domorodce. V jejich středu, na ozdobených nosítkách, sedí domorodá dívka ve slaměné světlé paruce, okrášlená a zjevně omámená. V té chvíli několik domorodců odsunulo jakýsi poklop, pod nímž mírně bublala bahenní sopka. Všem rázem došlo, čeho jsou svědky. Černoši zjevně chtěli dívku obětovat. Kdosi z výpravy nevydržel napětí a vystřelil. Domorodci s jekem vyskočili a rozběhli se k vetřelcům. Ti ovšem byli dobře vyzbrojeni a zahnali útočníky výstražnou palbou. Pak se domorodci zarazili. Zahlédli mezi muži lesknoucí se světlé vlasy Dwan. Strnuli a dali se na útěk. Expedice raději rychle nasedla do člunu a spěchala zpět do bezpečí lodi.

Noc byla neklidná. Z ostrova bylo slyšet temné zvuky bubnu, z nichž se ozývala jakási hrozba. Ani na lodi nebyl klid. Bouřlivě se diskutovalo o významu obětní slavnosti, jíž byli svědky. Jack ohnivě tvrdil, že šlo o obět jakési nestvůře, o níž slyšel. Fred obhajoval strohou realitu, že domorodci zbožšťují přirozené přírodní síly. Dwan přitom hovory nebavily, procházela se tedy sama po temné palubě a naslouchala dunění bubnů, jež sílilo. Zaslechla šplouchnutí, naklonila se na zábradlí, ale to se po ní už vztáhly desítky černých rukou. Nestačila ani vykřiknout.

Za nějaký čas přišlo Jackovi divné, kam se ztratila Dwan, které bylo jinak všude plno. Marně prohledali loď, závěr byl jednoznačný. Domorodci Dwan unesli. I bubny teď zněly jinak.

Záchranná výprava okamžitě naskákala do člunu. Nad vesnicí uviděli nezvyklou záři. Všude planuly vysoké ohně, kolem nich poskakovali pomalovaní domorodci v divokém reji. Obrovská vrata v pevnostním valu se otevřela a prošel jimi průvod, nesoucí na nosítkách omámenou Dwan, ozdobenou květy. Donesli ji na planinu, neskutečně ozářenou měsícem. Přivázali ji za ruce ke stromům a prchali zpět do bezpečí pevnosti. Vrata se uzavřela a tony bubnů opět získaly jiný rytmus, do něhož se mísilo rytmické volání:"Kong, Kong, Kong!"

Úplněk zářil na tuto podivnou scénu. Tu se ozvaly další zvuky. Dunění a praskot. Stromy padaly, dusot nabýval podoby kroků. Proti nebi se objevila obrovitá monstrozní postava obrovské gorily. Ano, byl to King Kong, náš známý, a blížil se k přivázané Dwan. Jack s Fredem vletěli v čele ozbrojené skupinky mužů mezi rozvášněné domorodce. V mžiku je zahnali, ale přišli pozdě. Měsíční úplněk ozařoval jen zpřetrhaná pouta z lián, vedle ležel kus látky z dívčiných šatů. O kus dál spadli v temnotě do jakési jámy. Osvětlili ji, byla to obrovská šlápota. Nemohla patřit nikomu jinému, než Kongovi, bytosti, v níž Jack věřil a kvůli níž se celá výprava podnikala.

Obrovská opice si se zájmem prohlížela svou novou hračku. Držela Dwan na své obrovské dlani, hladila ji telegrafnímu sloupu podobným prstem, ukazovala jí z výšky své království. Krásné království, ale komu by se líbilo v dlani obludy. Dwan se nevzdávala, neustále zkoušela utéci, ale marně.

Kong si hlídá svoji panenku, zjevně jí nechce ublížit, má ji svým způsobem rád. Citlivá Dwan to brzy vycítí.

Jack s několika muži se hned za svítání pustili za po stopách únosce Konga. Nalézt ho problém nebyl, ale jako protivník byl Kong strašný. Z celé výpravy zbyl nakonec jen Jack, lstí vítězící nad obrem v zápase o svůj život. Sám, zbitý a k smrti unavený,tedy jen Konga sleduje a čeká na příležitost.

Ta pochopitelně přijde. V podobě příšery nejméně stejně strašné jako je Kong - obřího hada. Začne strašlivý zápas. Kong musí odložit Dwan opodál na skálu, protivník je příliš silný. Dwan zoufale přihlíží zápasu a evidentně se o Konga bojí. Ale Jack nečeká, chytí ji a utíkají společně pryč, dokud jsou příšery zaujaté vlastní půtkou. Kong ovšem vítězí a hned se shání po Dwan. Ta se i s Jackem zachrání skokem pod vodopád,kam za nimi Kong nemůže. Jsou tedy svobodni. Mohli by spokojeně odjet ,kdyby... Kdyby tu nešlo o víc, než o záchranu krásné dívky. Ale hlavní jsou i tady a teď dolary. Vidina spousty přeškrtnutých S, ke kterým by jim všem mohl dopomoci právě Kong. Ojedinělá světová senzace.

Domorodci vesnici opustili, pány situace se stali běloši. Vybagrovali obrovskou díru hned za pevnostní branou. Jen lehce ji zakryli a zamaskovali. Opět byla návnadou u této jednoduché pasti Dwan. Znovu soumrak, svit měsíce a ohnů, volání - a dusot obrovských tlap. Obrovská bytost zmámená láskou k droboučké dívce, se ocitla v pasti. Král Kong prohrál svobodu.

Jediný, kdo se neraduje,je Jack. On chtěl toliko dokázat Kongovu existenci, nikoliv udělat z této jedinečné bytosti cirkusovou atrakci. Za to Fred s Dwan se už opájejí vidinou obrovských úspěchů netvora v New Yorku. A lod, vezoucí v opancéřovaném prostoru v podpalubí bývalého krále Konga, se blíží k civilizaci. Kong je neklidný, propadá záchvatům zuřivosti, při nichž hrozí, že rozbije celou lod. Jediná Dwan ho dokáže uklidnit. Nemůže se od jeho vězení vzdálit. Ale i když nešťastnou náhodou Dwan k němu spadne, Kong jí neublíží, dokonce ji nechá odejít zpět na svobodu.

New York výpravu vítá s plným nadšením a bombastičností, úměrnou okolnostem. Dwan je ve svém živlu. Na večer se koná fantastické představení - imitace pralesního dobrodružství Dwan. Jack se děsí představy, co by mohl natropit rozzuřený Kong v davu, jež se shromáždil. Ale nikdo ho neposlouchá. Všichni jsou uchváceni. Krásná Dwan - květiny - světlomety místo měsíce - kužely reflektorů místo ohnů - hudba - mystické volání "Kong, Kong" - a Kong ožívá. V bombastické imitaci poznává svůj velký večer. V jeho obrovském těle se vzbouří skrytá síla, pouta pukají, klec se láme - Kong je na svobodě. Hledá v běsnícím davu svoji milovanou Dwan. Zuří, město ho znervozňuje. Rozdupává atrakce, pod jeho chodidly hynou desítky lidí. Kong láme mosty, rozbíjí vlaky, trhá elektrické vedení, až nachází svou lásku. Dwan pochopila, že jen ona může Konga uklidnit a zachránit město. Teď už Kong nechce ničit. Chce jen klid a bezpečí. V New Yorku? Jako doma na ostrově, hledá bezpečí ve výšce. Mrakodrapy mu připomínají bizardní skály jeho domova. Leze tedy nahoru, opatrně, neboť drží svoji Dwan.

Jack se pochopitelně žene za ní. Neví, jak by mohl pomoci Dwan ani Kongovi, ba ani ohroženému městu, prostě jim chce být na blízku. A to není bezpečné. Situaci pomalu dostává pod kontrolu armáda. A tak kolem šplhajícího Konga začínají létat vrtulníky a stíhačky a jejich zbraně jsou nebezpečné i pro obra Kongova formátu. Dwan se snaží vlastním tělem obra chránit, cítí se vinna jeho neštěstím, chápe, že tato obrovská bytost vůbec není zlá, ale je pozdě. Těžce zraněný Kong ji položí do bezpečí a padá ze střechy obrovského mrakodrapu. Dole na ulici ještě chvíli žije a je vítanou kořistí lidských supů - fotoreportérů, novinářů, všech, kteří se radují z jeho utrpení, z potupné smrti krále Konga.

Ještě malá douška na konci: máme rubriku viděný i neviděný film, tím ovšem všechny možnosti nejsou vyčerpány. King Konga jsme viděli v původní anglicky mluvené verzi s maďarskými titulky. Předestřený děj je tedy spíše vycítěný a odhadnutý, čímž zavádíme rubriku "neslyšený film." Takže za případné odchylky od skutečného děje či myšlenek filmu se omlouváme.

Starknest

OBSAH

King Kong /il. Jana Kaplanová/ 1
Cocoon /Standa Čermák/ 2
Batteries not Included /Standa Čermák/ 11
Amazing Stories /Standa Čermák / 13
The Final Atraction /Standa Čermák/ 14
King Kong /Starknest/ 15
Obsah 19
King Kong /foto/ 20

SVĚTELNÉ ROKY / Filmově reportážní magazín pro problematiku SF. Vydává Scifia of C.A.P. & company KSPVTU v nakladatelství Bellatrix. Příspěvky posílejte na adresu redakce. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Veškerá autorská práva vyhrazena. Číslo bylo dáno do tisku 27.8.1989. Výhradně pro soukromou potřebu odběratelů. Zdarma. Vyšlo v létě 1989. Náklad 11 výtisků.

© RSR 1989

KING KONG

